

TRAGÉDIE PŘI OPRAVĚ MILETÍNSKÉ VĚŽE

Při opravě miletínské zvonice došlo v září 1821 k tragédii, při níž vyhasly čtyři lidské životy. Dnes by taková událost byla hlavním tématem večerních televizních zpráv a i tehdy se všem svědkům vryla hluboko do paměti.

Najatí zedníci opravovali zděnou pavlač v posledním patře věže kolem bytu hlásného, jímž byl tehdy osmačtyřicetiletý Jan Polák. Stavební práce ve značné výšce budily pozornost místních obyvatel, zejména dětí. Kluci z Miletína určitě posedávali celý den okolo věže a sledovali, jak dělníci vytahují rumpálem nahoru do posledního patra těžké kamenné desky určené k opravě pavlače. Byl mezi nimi i desetiletý Jan Lhota, který o třicet let později celou událost popsal takto:

Roku 1822 (sic) opravovala se střecha a hoření pavlán. Při tom se přihodilo neštěstí: dělníci táhli na provaze po válci nahoru dlažici. I zapadla dlažice nahoře pod pavlán, a proto volali hoření dělníci na pavláně stojící, aby s tažením zadrželi, až dlažici pod pavlánem vytáhnou. Stalo se. Když ale hoření dělníci dlažici pod pavlánem, na němž stáli vytáhli, volali na dolní dělníky, aby táhli, však ale hlas k nim dolů v tom okamžiku nedošel, nýbrž se opozdil, zatím ale hoření dělníci dlažici zase pustili a ona opět padla pod pavlán a tam dolní dělníci táhli a tak pilně, že dlažice pavlán pozdvíhla a on dolů spadl. S ním spadli hoření dělníci. Pavlán se sesul na půlnoční a západní straně, dva dělníci zůstali na místě mrtví bez sebe a jistý mladík z Pecky, přišed toho dne do Miletína, vyšel si právě na věž na pavlán, by se po okolí ohlídl, ten také spadl, ale trochu později za prvými, padl ale na jiného dělníka a šťastně na živobytí zůstal, jenom že si nohu porouchal. Jistý žid z Hořic stál u věže pod dlažicí dívaje se, jak se nahoru táhne a do výšky vznáší, v tom ale, jak se pavlán pozdvíhl a dělníci dolní válec pustili, spustila se veliká dlažice na provaze dolů a padla židovi na hlavu, a tak jej rozmačkala, že hlava, ramena a nohy dohromady se srazily, on pak do Hořic k pohřbu odvezen byl. Také syn hlásného Poláka byl mezi zabitými.

Miletínské dominanty na litografii Jan Řehoře Gregera z roku 1833 (výřez)

Z dostupných písemných pramenů lze vyčíst další podrobnosti: k neštěstí došlo v úterý 25. září 1821 kolem třetí hodiny odpoledne. Práce probíhala bez jakýchkoliv bezpečnostních opatření, zedníci pracující ve výšce nebyli nijak zajištěni, o volném přístupu nepovolaných osob nemluvě. Nepozornosti a nešťastné souhře okolností tak padli za oběť zedníci Jan Kracík z Vidonic (26 let) a Václav Junek z Chloumků (23 let). Oním židem, kterého rozdrtila padající kamenná deska, byl dvacetiletý koželuh z Hořic Vilém Samuel. Čtvrtou obětí tragédie se stal třináctiletý syn hlásného Josef Polák, který sledoval vytahování desky patrně přímo z ochozu a spadl dolů. Mladík z Pecky, který spadl spolu s ním, ale měl více štěstí a vyvázl se zraněním, se jmenoval Groh.